

KIŚĆ (1) *sb f*

sg N kiść. ◇ [L kiści. ◇ pl N kiści. ◇ L kiści(a)ch.]

Sł stp notuje, Cn w innych znaczeniach, Linde XVI – XVIII w.

1. *Kwiatostan w postaci kłosek wyrastających z jednej wspólnej łodygi, wiecha: Panicula – Kifcz. Calep [752]b; [To też w każdego żyta ziarnie pośpolicie doświadczona rzecz iest iż dłużej może trwać w łwym kłofie niż goło zchowane/ okrom profa ktore dłużej trwa wymłoczone niż w kiściach [Cresc 1571 błędnie: liściach] leżące. Cresc 1549 157; także w Sierpniu albo Wrześniá [manna] zbierána bywa/ znac ią przy łamey ziemi/ potym łame kiści ábo pałki obrzynáią ku młoceniu Cresc 1571 186 (Linde).]*

2. *[Opłata za pilnowanie barci: Ciż bartnicy z osobna płacą przylajnego dochodu przy tejże kiści każdy per gr. 10 LustrPom 13.]*

KW